

Παρακλητικός Κανών εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον την Τριχερούσαν

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου, πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μου τό πρῶν τό ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά Σου, ὅτι Σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα Σου τό ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Καί εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἕξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων:
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
Αὐτοῦ.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς τῆς Τριάδος κυρησάση τὸν Ἕνα, καὶ ὧς ἐκ τούτου παρρησίαν ἐχούση, σοὶ
ἐκτενωῶς προσπίπτομεν Παρθένε Ἄγνη, καὶ κατασπαζόμεθα τῆς μορφῆς τὸν
τύπον, Τριχερούσα ἔνδοξε, ἐκ ψυχῆς ἐκβοῶντες, παντοίας ῥῦσαι Μητερ
ἀπειλῆς, τὰ σά τεκνία, Χριστὸν ἱκετεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. “Ὅμοιον

Χριστιανῶν ἢ κραταιᾶ προστασία, καὶ μοναστῶν ἢ γλυκυτάτη ἠδύτης, Σύ ἐκ
Θεοῦ δεδῶρησαι τοῦ Λόγου σκηνηῖ, ὅθεν πάντων πλήρωσον τὰς αἰτήσεις Κυρία,
καὶ Χριστῷ προσάγαγε Τριχεροῦσα τοὺς ὅσοι, σοὶ ὧς Μητρί προστρέχομεν
θερμῶς, καὶ εὐλογίαν τήν σὴν ἐξαιτούμεθα.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ
τό πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν
Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιον μὴ

άντανέλης άπ' έμοϋ. Άπόδος μοι τήν άγαλλίασιν τοϋ σωτηρίου Σου καί πνεύματι ήγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω άνόμους τάς όδοϋς Σου καί άσεβεῖς έπὶ σέ έπιστρέψουσιν. Ρϋσαι με έξ αίμάτων ό Θεός, ό Θεός τής σωτηρίας μου, άγαλλιάσεται ή γλῶσσα μου τήν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χείλη μου άνοιξεις καί τό στόμα μου άναγγελεῖ τήν αίνεσίην Σου. Ότι, εί ήθέλησας θυσίαν, έδωκα άν, όλοκαυτώματα οϋκ εύδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεϋμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ό Θεός οϋκ έξουδενώσει. Άγάθυνον, Κύριε, έν τῇ εύδοκίᾳ Σου τήν Σιών καί οίκοδομηθήτω τὰ τείχη Ίερουσαλήμ. Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, άναφοράν καί όλοκαυτώματα. Τότε άνοίσουσιν έπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ό Κανών, οϋ ἢ άκροστιχίς:

« Ω Τριχεροϋσα όρεξον τῇ σῆ ποιμνη χεῖρα!» Α (θανάσιος)

Ψδὴ ά . Ήχος πλ. δ'. Ύγράν διοδεύσας.

Ός Μήτηρ ύπάρχουσα άγαθοϋ, Θεοϋ Λόγου Κόρη, καί προσφύγιον τῶν πιστῶν, δεήσεις τάς νϋν προσαγομένης, ὦ Τριχεροϋσα σεμνή πάσας πλήρωσον.

Τοϋ κλήρου σου Άθω εἶ χαρμονή, καί Χιλανδαρίου ή παντέφορος άρωγῆ, πανύμνητε Μήτηρ Τριχεροϋσα, καί πρός Θεόν ή άείποτε πρέσβειρα.

Ψητόρων τά πλήθη οϋκ έξαρκεῖ, τόν πλοϋτον Παρθένε χαρισμάτων σου έξειπεῖν, διό τοϋ άγγέλου έκβοώμεν, χαρμονικῶς Τριχεροϋσα τό, Χαῖρε σοι.

Ιλέωσαι Μήτηρ τόν σόν Υἱόν, ύπέρ τῶν καθ' ὥραν, άμαρτίαις Αϋτόν πολλαῖς, πταιόντων καί μήπω ίσχυόντων, ταῖς έαυτῶν έπιστρέψαι δυνάμεσι.

Ψδὴ γ'. Οϋρανίας άψῖδος.

Χάριν πᾶσαν Κυρία παρά Θεοϋ εἶληφας, ότε σεαυτήν τῷ άγίῳ Αϋτοϋ θελήματι, σαφῶς ύπέταξας, όθεν πηγάζεις άφθόνως, τοῖς πιστῶς τιμῶσι σε, χάριν άείζων.

Εύρηκια Παρθένε, ή πανσεβάσμιος Λαύρα σου, τοϋ Χιλανδαρίου ὡς πλοϋτον σε πολυτάλαντον, πᾶσαν άνέθηκε, μέριμναν σοί ὡς έφόρω, Τριχερούσα πάναγνε καί έπαγάλλεται.

Ψῶσιν πάρεχε Κόρη τήν έκ Θεοϋ άπασι, τοῖς προσπτυσσομένοις σου πόθῳ σεπτόν έκτύπωμα, καί καθοδήγησον, πρός τήν ζωήν τήν άγήρω, Τριχερούσα Δέσποινα θεομακάριστε.

Ὅτε Σάββας ὁ θεῖος Θεοχαρίτῳτε ἤνεγκε, ἐκ τῆς Παλαιστίνης εἰς “Ἄθω σὸν ἐξεικόνισμα, κληῖρον κατέλιπε, καὶ ἀρραγῆ σε προστάτιν, ὀρθοδόξοις ἅπασι καὶ θεία Λαύρα σου.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων σοὺς δούλους ὧ Τριχερούσα, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὧς ἄσυλον τείχος καὶ σωτηρίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Τριχερούσα, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις, Καὶ τό Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεῖα θερμῆ

Γλυκείαν χαράν, ἐν θλίψεσι σε ἔχομεν, τὰς χεῖρας αἰεὶ, πρὸς Κύριον ἐκτείνουσαν, Τριχερούσα πάντιμε, οἱ ἀνάξιοι δοῦλοι σου, διό ἐν πόθῳ πολλῷ, σὴν μορφήν ἀσπαζόμεθα.

Ῥοδή δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἦγετόν τῆς σῆς χάριτος, πέμψον Τριχερούσα τοῖς αἰτουμένοις σου, τὴν πρεσβεῖαν πρὸς Ὄν ἔτεκες, καὶ πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Σύναψόν μου Πανάμωμε, πάσας τὰς δυνάμεις ἅς διεσκόρπισα, Τωάννου ὡσπερ ἤρμωσας, τὴν κοπεῖσαν χεῖρα θεοῦ λάτρου σου.

Ἀναιδῶς ἐκπειράζει με, ὁ εἰκονομάχος Σατάν Θεόνυμφε, ἀποστῆναι τοῦ Κυρίου μου, ὅθεν ἰκετεύω, σύ με στήριξον.

Ὅρατός καὶ ἀόρατος, κόσμος διὰ σε δεδημιούργηται, τὴν κοσμήσασαν Πανάχραντε, ἀκοσμίαν πτώσεως τοῦ σύμπαντος.

Ῥοδή ε΄. Φῶτισον ἡμᾶς

Ῥῦσαι τῶν δεινῶν, Τριχερούσα τούς ἰκέτας σου, καὶ τρίτη χεῖρ γενοῦ τοῖς δώσοις σου πιστῶς, καταφιλοῦσι, τό πανάγιον ἐκτύπωμα.

Εὔρομεν Ἄγνη, σέ λιμένα ἀσφαλέστατον, ἐκ κυμάτων τῶν τοῦ βίου λυπηρῶν, καὶ ὧς ὄρνιν, σά νοσσία περισκέπουσιν.

Ξύλον τῆς Ζώης, ἐφευρίσκομεν εἰκόνοσ σου, ἀσπαζόμενοι τό ξύλον τό σεπτόν, ὧ Τριχερούσα, ὁ Παράδεισος ὁ ἔμψυχος.

Ὅλον μου τόν νοῦν, ἐργαστήριον ἀπόδειξον, τῆς νοεραῆς εὐχῆς γλυκέος Ἰησοῦ,

διακρατοῦντα, Τριχερούσα θείαν ἔννοιαν.

Ῥδή στ´. Τήν δέησιν ἐκχέω.

Νεάζω, κεκμηκῶς Πανάμωμε, προσκυνῶν σου τήν ἁγίαν εἰκόνα, καί ἐναργῶς, τήν ἀπόδειξιν ἔχω, τῆς φιλανθρώπου καί θείας ἀγάπης σου, διό θερμῶς καταφιλῶν, Τριχερούσα οὐ παύσω τόν τύπον σου.

Τριάδος, γεγонуῖα Ἄσπιλε, συνεργός πρὸς σωτηρίαν τοῦ κόσμου, τριαδικήν, θείαν πρόνοιαν δείκνυς, τρίτη χειρὶ ὑπαρχούση εἰκόνι σου, καί τοῦτο Κόρη δίκαιον ἔστιν, δευτερεῖα Τριάδος ἐχούσης σου.

Ἡ Λαύρα σου, Τριχερούσα πάντιμε σε γινώσκει Ἡγουμένην ἔν πᾶσι, καί ὁ λαός ὀρθοδόξων σε ἔχει, τῆς εὐλαβείας παλλάδιον τίμιον, καί πᾶς πιστός σε κρήνην θεικῆν, ἐνεργείας ἀκτίστους προχέουσας.

Σαββάτισον, τόν λαόν σου Δέσποινα, ἀπό πάντων τοῦ παρόντος αἰῶνος, καί πρὸς Θεόν, τάς καρδίας ἐκτείνειν, πῶς δεῖ Παρθένε ἡμᾶς καθοδήγησον, ἢ πάντοτε ἔν τῇ σεπτῇ, σοῦ εἰκόνι Χριστόν ἐνδεικνύουσα.

Διάσωσον, ἀπό κινδύνων σοῦς δούλους ὧ Τριχερούσα, διτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς Σε καταφεύγομεν, ὧς ἄσυλον τεῖχος καί σωτηρίαν.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὧς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Αἴτησις, Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τριχερούσα σεπτῇ λαοῦ σου ἐπάκουσον, τάς λιτάς καί αὐτάς Κυρίῳ ἀνάφερε, διτι ταχύ δεήσεις μητρικάς, ἐκπληροῖ ὁ ἀγαθός, καί πέμπει ἔλεος αὐτοῦ, τοῖς τιμῶσι σε Πάναγνε, ὅθεν πιστῶς βοῶμεν, ἐκχεε τῆν σῆν χάριν, διαφυλάττουσα ἡμᾶς, ἀπό πάσης περιστάσεως.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δίς)

Στίχ. Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δίς)

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. α' 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη μετὰ σπουδῆς εἰς την

Ὁρεινήν, εἰς πόλιν Ἰούδα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ. Ἴδου γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομά Αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ, ὡσεὶ μῆνας τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Τριχερούσης πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλὴν ἀποθέμενοι

Ὁλὴν σου τὴν ὑπαρξιν, ἀπὸ νηπίου Παρθένε, τῷ Θεῷ ἀνέθηκας, ξένως χρηματίσασα, αὐτοῦ ὄργανον, τὸν Χριστὸν τέξασα, ὑπὲρ λόγον Κόρη, διό εἴληφας Πανάμωμε, χάριν ὑπέρτιμον, ἦν καὶ μεταδίδως εἴκοσι σου, ὡς πείρα ἐπεγνώκαμεν, σὴν μορφήν ἁγίαν κατέχοντες, Τριχεροῦσα θεία, ἐκτύπωμα προσώπου σου σεπτοῦ, δ' προσκυνοῦντες σεβόμενοι, πόθῳ ἀγαλλόμεθα.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ἡ πάναγνος μορφή σου, Τριχεροῦσα Μῆτερ, ποιμνης τῆς σῆς τό προσφύγιον πέφυκε, καὶ ὀρθοδόξων ἀπάντων, σέβασμα τίμιον.

Πολέμησον Παρθένε, ὑπὲρ εὐσεβούντων, πολεμουμένων ἐχθροῦ ἐπιθέσει, καὶ τὴν εἰρήνην Υἱοῦ σου, ψυχαῖς ἐγκαίνισον.

Ὁρθόδοξοι τιμῶντες, θείαν σου εἰκόνα, ὧ Τριχεροῦσα εὐρίσκομεν ἄφεισιν,

παραπτωμάτων καὶ ἄνεσιν ἐκ τῶν θλίψεων.

Ἰσχύς κραταιοτάτη, δέδοσαι σὴ ποιίμνη, ὦ Τριχεροῦσα ἐκ Σάββα θεόφρονος, καὶ εὐλαβέσι θεόθεν, στήριγμα ἄρρηκτον.

Ῥοδή η'. Τον Βασιλέα

Μὴ διαλίπης, ὦ Τριχεροῦσα ὀρέγειν, τῷ λαῷ σου χεῖρα οὐρανόθεν, ἵνα σε τιμῶμεν Ἄγνη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένας ψυχὰς ἀνάστησον Κόρη, Τριχεροῦσα ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ὅπως σε ἀπαύστως τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Ἡ δασιλὴς σου, χορηγία Παρθένε, Τριχεροῦσα μὴ παυσάτω πᾶσι, τοῖς πιστῶς τιμῶσι, δωρεῖσθαι εἰς αἰῶνας.

Χριστόν τεκοῦσα, τόν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Θεοτόκε Μῆτερ Τριχεροῦσα, τοῦτον ἐξιλέου, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ῥοδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐκ πάσης με ἀνάγκης, φύλαττε Παρθένε, τὴν κληρουχίαν σου Κόρη Πανάμωμε, ἀσπαζομένην σεπτὴν σου, εἰκόνα "Ἄχραντε.

Ἰάσεις ἐκ παντοίας ἀσθενείας Κόρη, σοῖς ὑμνηταῖς Τριχεροῦσα ἀπόστειλον, καὶ οὐρανῶν βασιλείας, μετόχους ποιήσον.

Ῥευμάτων θείων χάριν, Τριχεροῦσα δίδου, τῷ σῷ λαῷ καὶ τῇ ποιίμνη ἀείροον, σόν χαρακτῆρα τιμώντων, τόν θεοτύπων.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, κάθαρον ψυχὴν μου, καὶ τῷ Νυμφίῳ ἄγνην ταύτην ἄρμοσον, θείων χειρῶν σου πρεσβείαις, Νύμφη πανάμωμε.

Ἀγάλλεται καρδία, πᾶσα Τριχεροῦσα τῶν ὀρθοδόξων εἰκόνα τιμῶσα σου, καὶ ταῖς εὐχαῖς σου ἐλπίζει, ζωὴν αἰώνιον.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Δεῦτε μετὰ πόθου καὶ χαρμονῆς, Τριχερούσης τύπον καὶ εἰκόνα θαυματουργόν,

προσκυνοῦντες χάριν, Θεοῦ καί εὐλογίαν, πρεσβείαις ταύτης πάντες προσπορισώμεθα.

Θεῖε Ἰωάννη Δαμασκηνέ, Θεοτόκου λάτρα, Τριχερούσης σῆς ἰατροῦ, ὥσπερ τήν κοπεῖσαν, χεῖρα ἐθεραπεύθης, ψυχῆς ἡμῶν δυνάμεις, πάσας ἰάτρευσον.

Σὺν τῷ Νικολάῳ τῷ θαυμαστῷ, Μῆτερ Τριχεροῦσα, ὀπισθεν σου εἰκονικῶς, ὄντι ὀρθοδόξων τὰς ἐκτενεῖς δεήσεις, προσάξατε Κυρίῳ, τῷ Παντοκράτορι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἁγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί αἰεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοί γάρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί

λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ ἑξῆς

Ἦχος β'. Πάντων προστατεύεις

Πάντας τοὺς τὴν θείαν σου μορφήν, Τριχεροῦσα Κόρη τιμῶντας εὐλόγει πάντοτε, νόσων τε καὶ θλίψεων ἐξαιρουμένη ταχύ, καὶ ἀγάπην ἐμφύτευσον, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, καὶ Υἱὸν γλυκύτετον τῆ μητρικῆ σου στοργῆ, ὅπως, εὐχαρίστως τὸν ὕμνον, τῆς εὐχαριστίας διδόντες, εὐρωμεν αἰώνιον ἀνάπαυσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Στίχοι.

Τριάδος σεπτῆς οἶκον με δεῖξον Κόρη
τρίτη χεὶρ ἓν βίῳ μου σύ φαινομένη θεία.